

Màu Hoa Khế

Màu Hoa Sim

Đứng giữa khu đồi cách xa thị trấn chừng vài trăm cây số , hai đứa nhỏ nhìn sững một màu hoa tím chạy dài xa tít tắp .Màu hoa như một tấm lụa mềm mại chen lẫn những cành lá màu xanh đậm , những trái sim chín no nức nặng trĩu cành . Thằng Du đeo trên lưng cái gùi đan tre của người Thượng , thằng nhỏ chạy vù đến hai tay hái lia lịa những nhánh cây đầy quả sim chín , rồi cứ thế mà bỏ đầy vào cái gùi tre trên lưng . Còn con Như , đúng là con gái nó cứ đứng mãi nhìn những bông hoa , có đưa tay ngắt thì cũng chỉ là những đóa hoa rồi cầm không hết trên đôi tay vụng về bé nhỏ của nó , bây giờ c con bé mới nhớ ra mục đích đến đây để hái trái sim . Thằng Du chỉ hơn nó có 2 tuổi nhưng ra vẻ người lớn , sau khi đã hái trái sim đầy gùi , nó đến bên con Như giúp con bé hái trái , rồi cột hoa lại thành một bó gọn gàng .

Hai đứa tìm một bóng cây trước mặt có một con suối nhỏ chảy róc rách ,dòng nước nhẹ nhàng theo tu8ng` cơn gió thổi đưa những chiếc lá vàng khô lững lờ trôi đi như mấy chiếc đò lướt đầy trên dòng sông . Thằng Du mang một ít trái sim xuống vũng nước rửa sạch sẽ , nó hái một chiếc lá môn rừng to làm thành cái mâm để đựng trái sim . Con Như mới lên 8 tuổi nhà hai đứa

gần nhau trong xóm nên hai đứa chơi rất thân .Hôm nay nhằm mùa hè tụi nó được nghỉ học nên rủ nhau đi lên đồi sim để hái trái , chỗ này hẻo lánh rất xa thôn làng . Nhưng hể có thằng Du là con Như không biết sợ chuyện gì cả , còn thằng Du mới mười tuổi nhưng thân thể thì to con , nước da đen dòn cặp mắt sáng quắc như mắt con mèo ban đêm , đồ mà ai dám ăn hiếp bắt nạt nó .Nhìn nơi nó toát ra một sự gan lì bướng bỉnh , không hiểu sao nó lại thích chơi với con Như , con bé nhất gan hay khóc , mặt mày trắng hồng da đẹp như tấm giấy quỳên của mẹ thằng Du vẫn thuốc cảm lệ , cặp mắt to tròn nhưng sao thằng Du cứ thấy như con bé sắp khóc . Có lẽ vì cặp mắt buồn đó mà thằng Du cứ thấy trong lòng xót xa rồi thương con nhỏ lúc nào cũng không biết , chỉ thấy lúc nào con nhỏ vắng bóng là thằng Du cứ như người mất hồn , rồi cứ lẩn quẩn nơi hàng đậu mỏng tơi đứng trông sao cho mau thấy con nhỏ , đầu con bé chỉ ra nơi cái giếng nhỏ trước sân để mức nước rửa chân .

Trong lúc con Như ngồi ăn trái sim thì thằng Du đi ngắt thêm mấy nhánh hoa tím , khéo tay kết thành một cái vòng thật đẹp mang cài lên đầu của con Như . Con Như cứ ngây thơ ngồi ăn làm lấm cả cái miệng xinh xinh của nó , khi nhe miệng cười hai cái răng cửa mới vừa mọc lên to như răng con thỏ trông rất ngộ nghĩnh . Thằng Du cứ thế mà ngồi ngắm con bé cho đến khi bóng chiều sắp xuống núi thì hai đứa mới dắt tay nhau ra khỏi cái dãy đồi để ra về .

Mười năm sau ... tình cảm của tuổi ấu thơ âm thầm trở thành tình yêu đó là một điều mà bất cứ ai nhìn thấy cũng đoán biết , họ còn nghĩ tương lai tụi nó sẽ lấy nhau , sẽ trở thành một cặp vợ chồng đẹp nhất của thị xã . Mà thật vậy thằng Du đã trở thành người thanh niên với tuổi 20 chững chạc , khoẻ mạnh , là một người đàn ông duy nhất trong gia đình thường giúp mẹ làm vườn làm rẫy , bởi thằng Du mất cha từ thuở vừa lọt lòng . Còn con Như , con

nhà đài các gia thế giàu có mấy đời nên được cưng yêu như một nàng tiểu thư , đáng điệu mảnh khảnh mong manh như một hạt sương ban mai rất dễ vỡ .

Sự lo sợ của hai đứa phải xa nhau một ngày nào đó bỗng trở thành sự thật , gia đình con Như quyết định rời bỏ quê nhà để ra đi lập nghiệp . Trước ngày xa nhau hai đứa đưa nhau lên lại đồi sim , đó là nơi hẹn hò thơ mộng đã nhiều năm trôi qua . Con Như khóc nhiều lắm , khóc ướt hết vai áo của thằng Du . Kỷ niệm của mỗi tình là chiếc áo đầy nước mắt của người mình yêu thằng Du luôn cất giữ bên mình và một cánh hoa sim tím được ép khô trong cuốn nhật ký của con Như . Kỷ niệm sẽ muôn đời không hề phai tàn với nụ hôn từ biệt trên môi nhau giữa màu chiều hoàng hôn bên đồi hoa sim màu tím chạy dài biên biệt . Hình bóng Như và màu tím hoa sim đã theo Du khi anh với đời chiến binh rày đây mai đó . Đất nước chưa yên nên tình yêu đành để im trong trái tim chưa có hẹn ngày quay về .

Còn Như , cái nhan sắc như sương khói mộng mị lâu trai đó đã dội đập cuồng bão vào đôi mắt của một người đàn ông đầy quyền uy của một đất nước hùng mạnh bên kia đại dương đang thờ chủ nghĩa độc thân bỗng bị lay động . Ông ta đã tìm đủ mọi cách để có cho bằng được người con gái mà lần đầu tiên gặp gỡ đã như một tiếng sét giáng xuống cuộc đời vốn lạnh lùng khô khốc của ông . Định mệnh thêm một lần nữa đẩy xa Như đi qua đến tận chân trời của một đất nước khác một chủng tộc khác . Như phải nhờ thế lực của người đàn ông đó giúp đưa gia đình ra đi an toàn trong những ngày tàn cuộc chiến tranh . Trong mớ hành trang vội vã cuốn nhật ký tình yêu được Như ôm giữ như một báu vật , cuốn nhật ký cùng mối tình của Du theo Như cho đến tận bây giờ .

Người đàn bà trung niên ngồi bên hiên nhà để che bớt cơn nắng hè dội xuống mặc dù mặt trời chỉ mới vừa lên , trước sân cỏ bày bán những thứ linh

kính không dùng tới đã nhiều năm . Ở xứ này cứ tới mùa hè là nhà này nối tiếp nhà kia , đôi khi họ cùng chung nhau một khu nơi họ ở thường mở cánh cửa nơi garage vào hai ngày cuối tuần để vừa bán vừa cho, vừa tìm cho mình một chút niềm vui khi nhìn những người khách từ trên những chiếc xe đẹp có , cũ có đi đến để mua những món đồ mà cảm thấy cần thiết hoặc tò mò tìm ra được những điều thú vị trên những món đồ xưa ,mà họ nghĩ đó là những kỷ niệm của những nơi chủ nhân đã đi qua với cảm nghĩ "cũ người mới ta" .

Chiếc nón rộng vành , che khuất đôi mắt nhưng cái miệng cười rất xinh của bà luôn cười với những giá cả khách hỏi mua . Hình như bà chưa trả lời "no " bao giờ , bà tên là Joan , người đàn bà goá chồng gần hai mươi năm và cứ ở như vậy trong căn nhà trồng đầy hoa màu tím .Chồng chết khi còn rất trẻ , không con cái vẫn sống yên lặng với một sự hy vọng chỉ biết cầu xin cùng thượng đế .Nếu như ai có hỏi " sao không đi bước nữa ? " thì bà chỉ mỉm cười thật bí ẩn rồi bảo " để chờ một người " ...

Và như một cuốn phim tình yêu với những đoạn kết đầy nhân tính .Qua vành nón đan bằng lưới bà nhìn thấy một người đàn ông đang khập khễnh với một cái chân giả , nơi đôi mắt có vẻ mệt mỏi với tia nhìn buồn bã không nhìn gì ở những đồ bày biện trên bãi cỏ . Người đàn ông đứng nhìn sững trước những đám hoa màu tím đủ loại đan nhau che phủ trên mái nhà trải xuống bờ rào , rồi từng khóm, từng khóm tất cả là một màu tím chen lẫn với nền màu lá xanh . Cũng may là căn nhà sơn màu trắng nên sự u tịch trầm lắng của những bông hoa tím như đã được reo lên trong nắng mai . Ông cũng vừa đưa mắt lướt nhìn qua người đàn bà trong chiếc váy đầm màu tím trang nhã đang ngồi gọn trên chiếc ghế mây , ông chột khựng lại trái tim đập mạnh trong lòng ngực vừa đúng lúc người đàn bà hốt hoảng đứng bật dậy , chiếc nón vô tình rơi xuống lộ rõ gương mặt của bà .

Hai người cứ thế đứng nhìn nhau .Thời gian như ngừng lại , mọi tiếng động im lặng , trong đôi mắt bà sừng sốt rồi nhoà nhoẹt nước mắt , trên gương mặt ông nét phong sương vẫn còn in hằn ,những đường gân ở hai mang tai nổi to lên , miệng ông mở ra thốt lên nghẹn ngào ... Như ...
...Bà bỗng nhìn thấy lại cả một màu hoa sim tím chạy dài xa tít tắp và tiếng của Du gọi vang vọng cả một không gian mênh mông ...

Màu Hoa Khế Apr 19.2010

Nguồn: Tác giả/ VNthuquan - Thư viện Online
Được bạn: Thanh Vân đưa lên
vào ngày: 22 tháng 4 năm 2010